

द्वयल und द्वयलि (दि + यल) n. zwei Handvoll P. 5, 4, 102. Vop. 6, 57.

द्वयुक (दि + यण) n. die Verbindung von zwei Atomen Bhaṣṣp. 110. Madhus. in Ind. St. 1, 23, 15.

द्वयर्थ (दि + यर्थ) adj. doppelstinnig ÇKDn. Wils.

द्वयशीत (vom folg.) adj. der 82ste MBu. 1. 3 in den Unterschrr. der A dhjāja.

द्वयशीति (दि + यशीति) f. 82 P. 6, 3, 47. MBu. 1. 3 in den Unterschrr. der 182sten A dhjāja.

द्वयशीतम (vom vorherg.) adj. der 82ste R. Goaa. 2. 5. 6 in den Unterschrr. der Sarga.

द्वयष्ट (दि + यष्टन्?) n. Kupfer AK. 2. 9, 98. H. 1039.

द्वयष्टमकम् (दि + यष्टन् + स०) n. sechssehn Tausend Buṣa. P. 1. 14, 37.

1. द्वयर्क (दि + यर्कन्) m. ein Zeitraum von zwei Tagen P. 6, 4, 145, Sch. BHAR. zu AK. 3, 6, 3, 12 ÇKDn. ÇAT. Bn. 2, 5, 3, 1. 14, 1, 1, 32. Līṭṣ. 10, 12, 9. द्यक्लि loc. Vop. 5, 34.

2. द्वयर्क (wie eben) adj. zweitägig; m. eine zweitägige Feter: °प्रभृतयो द्वादशपर्यन्ताः (यक्तीनाः) Kīṭṣ. Ça. 23, 1, 3. 2, 1. 24, 1, 11. Åçv. Çu. 9, 1. ÇAT. Bn. 12, 2, 3, 12.

द्वयर्कीन (von द्यर्क) adj. auf den Zeitraum von zwei Tagen —, auf eine zweitägige Feter bezüglich P. 6, 4, 145, Sch. Vop. 7, 18. Līṭṣ. 8, 4, 2, 3.

द्यानायण (von द्यन्त) m. gāṇa ऐषुकार्यादि zu P. 4, 2, 54. °र्षभक्त n. die von den Dvājāsh. bewohnte Gegend ebend. — Vgl. त्र्यानायण.

द्यात्मक (von दि + आत्मन्) adj. eine doppelte Natur habend; pl. Bez. der Zodiacalbilder Zwillinge. Jungfrau. Schütz und Fische Gāo-rist. im ÇKDn.

द्यामुष्यायण (दि + आ०) adj. von Zweien abstammend, zu Zweien als द्यामुष्यायण sich verhaltend: केवलदत्तको जनकेन प्रतिधक्तीर्त्रयमेव दत्तस्तस्यैव पुत्रः। द्यामुष्यायणास्तु जनकप्रतिधक्तीर्त्रयामावयोर्पयमिति संप्रतिपन्नः स उभयोरापे पुत्रः ॥ Mit. im ÇKDn. (u. दत्तकपुत्र). Mīna. P. 30, 21. °णानि कुलानि Ind. St. 4, 383. Vgl. u. द्यामुष्यायण.

द्यापुर्ष (von दि + आपुस् n. ein doppeltes Leben P. 5, 4, 77.

द्याक्व (दि + आक्व) m. gāṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127.

द्याह्निक (von 1. द्यह्) adj. über einen Tag wiederkehrend: स्वर Nigh. Pa.

द्युदात्त (दि + उ०) adj. doppelt betont; n. ein solches Wort Ind. St. 4, 152. 366. fg.

द्येकाक्षर (दि एक + यक्षर) adj. f. या durch zwei oder eines getrennt M. 10, 7.

द्योग (für दि - योग) adj. mit zwei Paaren bespannt, von einem Wagen Paṇḍav. Bn. 16, 13.

द्योपश (दि + ओपश, adj. mit zwei Ueberschüssen, Anhängseln versehen: द्योपशाः (mit zwei überschüssigen Silben) संस्तुता भवन्ति तस्माद् द्योपशाः (mit zwei Hörnern) पशवः Paṇḍav. Bn. 13, 4, 3.

